

לדבר שלקום

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הנאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זע"א

י-ם	ת"א	ח'פ"ה	ב"ש
7:07	7:26	7:30	7:26
8:27	8:29	8:31	8:27
ר"ת:	9:13		

דבר ה'

מאמר השבועי באתר מ"ה ע"י המקובל רבי בנימין שמואל'י שליט"א

איך נזכה להינצל מן החטא?

ואמר לו הרה"ק רבי זושא: אומר לך מהיכן ידעתי זאת, שהרי הציצית מכסה היא על העבירות שיש באדם, אך כשבאת אלי ראיתי בכך דברים שאינם ראויים, וידעתי כי ציציתו פסולים.

ובזה ביאר מה שאמרו חז"ל (עי' רש"י עה"ת דברים א, ג) על הפסוק (שם): הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידועים לשבטיכם וכו'. אמר להם משה: הביאו לפני אנשים שהם ידועים לכם, שכן אם בא לפני מעוטף בטליתו, איני יודע מי הוא ומאיזה שבט הוא ואם הגון הוא, אבל אתם מכירים בו שאתם גדלתם אותו. ויש להבין, וכי משה רבנו אינו יודע מעשיו, והלוא בוודאי היה בקי משה בחכמת הפנים לדעת כל אחד מה מעשיו בסתר? ומה בכך שהוא מעוטף בטליתו? אלא הכוונה היא, לטלית של מצוה המכסה על מעשים שאינם הגונים!

סכנה של מצוה

הבה ונחזיק במצוה גדולה וחשובה זו, ששכר רב כרוך בה גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. וכפי שאמרו חז"ל במסכת שבת (דף לב): בשם ריש לקיש: כל הזהיר במצוות ציצית זוכה לעתיד לבוא, ומשמשים אותו אלפיים ושמונה מאות עבדים. שנאמר (זכריה ח, ג): "כה אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם". ומאחר שבכל כנף יחזיקו עשרה אנשים מכל לשון, ויש בעולם שבעים אומות - הרי שבע מאות. וכשנכפיל זאת בארבע כנפות, הרי אלפיים ושמונה מאות. [ואף שרבנו האר"י בשער המצוות כתב אלף ושמונה מאות, עיין בגר"א שיישב זאת. ועוד, שבכתב-יד ישן נמצא כתוב: אלפים ושמונה מאות].

וכה מסופר על הגאון מוילנא זי"ע, שברגעים האחרונים לפני הסתלקותו, אחז בציציותיו ובכה ואמר: כמה קשה להיפרד מן העולם הזה, אשר בשכר מצוה קלה זו העולה בפרוטות - אדם זוכה לקבל פני שכינה, ואילו בעולם האמת, גם אם יתן כל הון ביתו - לא יוכל לקיים מצוה זו.

יזכנו ה' יתברך לקיים מצוה זו בהידור אנו ובנינו, ובזכותה נזכה ליראת שמים, ולכלל הסגולות האמורות בה. שבת שלום ומבורך.

ה' אלהיכם שתי פעמים, אני הוא שעתידי ליפרע ואני הוא שעתידי לשלם שכר, ועכשיו נדמו עלי כארבעה עדים. אמרה לו: איני מניחה לך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך שאתה למד בו תורה, כתב ונתן בידה.

עמדה וחילקה כל נכסיה, שליש למלכות ושליש לעניים ושליש נטלה בידה, חוץ מאותן מצעות, ובאה לבית מדרשו של רבי חייא. אמרה לו: רבי, צווה עלי ויעשוני גיורת, אמר לה: בתי, שמא עיניך נתת באחד מן התלמידים? הוציאה כתב מידה ונתנה לו, אמר לה: לכי זכי במקחך, אותן מצעות שהציעה לו באיסור הציעה לו בהיתר. ומסיימת הגמרא: זה מתן שכרו בעולם הזה, ולעולם הבא - איני יודע כמה.

סוד נוחה של הציצית

וכתב רבינו האר"י (שער הכוונות, דרוש מלביש ערומים) כי סוד הדבר הוא, שמלבוש האדם הוא מן הקדושה, ואם ח"ו הוא עושה עבירות, הרי הוא גורם שהקל' יאחזו במלבושיו, ולכן יש לכל מלבוש 'אור מקיף', כי אין לך דבר בעולם שדוחה את הקל' כמו אור מקיף, כיון שאין לקל' יכולת ואחיזה באור המקיף. ובציצית כשרה יש בה אורות מקיפים עצומים וגדולים, ויש לה כח לדחות הקל' הגדולה מאד, ואז ע"י שדוחה את הקל' - מציל את האדם מן החטא. זו גם הסיבה, שהציצית יש בה תכלת הדומה לצבע השמים, כי יש בה סגולה גדולה שהמסתכל בה זוכה ליראת שמים ועל ידה זוכר את כל מצוות ה'. ולכן ציורת התורה "וראיתם אותו", כי הוא משפיע על נפש האדם, כמו שכתב רבינו האר"י ז"ל, כי האור של התכלת לא בטל גם בימינו, ואפילו שאין תכלת, על האדם לעיין בחוטי הציצית ולצייר בדמיונו כאילו לפניו חוט בצבע תכלת, וע"י זה ימשיך עליו אותו אור של יראת שמים וזכרון כל המצוות.

על כל פשעים תכסה

ולא זו בלבד, אלא שעל כל פשעים תכסה הציצית, וגם אם חלילה חטא האדם ופשע, הרי שבכח הציצית לכסות עליו מכל פשעיו. וכפי המסופר, שפעם אמר הרה"ק רבי זושא מאניפולי ליהודי אחד שציציותיו פסולים. ובדק הלה ומצא שאכן כן הוא.

"דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת" (טו, לה)

מצות ציצית, יקרה וחביבה עד מאוד. עד שאמרו עליה חכמים (נדרים כה). כי היא שקולה כנגד כל המצוות. והיא לאות ולסמל כי אנו עבדי ה', ועל ידה אנו זוכרים את כל מצוות ה', ונמנעים מן החטא. וכך מובא ב"תנא דבי אליהו" (רבה פכ"ו) על הפסוק (לעיל טו, לב): ויהיו בני ישראל במדבר, וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת. אמר הקב"ה למשה: מפני מה חלל זה את השבת? אמר משה לפניו: ריבונו של עולם! איני יודע. אמר לו הקב"ה למשה: אני אומר לך, בכל ששת ימי החול יש לו לישראל תפילין בראשו ובזרועו, ורואה אותם וחוזר ממעשיו. אבל עתה ביום השבת, שאין לו לאדם תפילין בראשו ובזרועו - לכן חלל השבת. באותה שעה אמר הקב"ה למשה: משה! צא וברור להם מצוה אחת שיהיו נוהגים בה גם בשבתות וימים טובים, זוהי מצות ציצית, שנאמר: דבר אל בני ישראל ועשו להם ציצית וכו'. הרי, שמצוה זו סגולתה היא להציל את האדם מן החטא.

וידוע הוא המעשה שהביאו חז"ל (מנחות מד.) וזה לשונם: מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצות ציצית, שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ארבע מאות זהובים בשכרה. שלח לה ארבע מאות זהובים, וקבע לה זמן. כשהגיע זמנו, בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה ואמרה לה: אותו אדם ששלח לך ארבע מאות זהובים - בא וישב על הפתח. אמרה היא: יכנס.

נכנס, הציעה לו שבע מטות, שש של כסף ואחת של זהב, ובין כל אחת ואחת סולם של כסף, ועליונה של זהב. עלתה וישבה על גבי עליונה כשהיא ערומה, ואף הוא עלה לישב ערום כנגדה, באו ארבע ציציותיו וטפחו לו על פניו, נשמט וישב לו על גבי קרקע, ואף היא נשמטה וישבה על גבי קרקע. אמרה לו: גפה של רומי [נ-שבועה בע"ז שלה], שאיני מניחה לך עד שתאמר לי מה מום ראיתי בי! אמר לה: העבודה [לשון שבועה], שלא ראיתי אשה יפה כמותך! אלא, מצוה אחת ציונו ה' אלהינו וציצית שמה, וכתוב בה: אני

תפילה על קברות הצדיקים

"וַיַּעֲלוּ בְּנֵי בְנָבִיב וַיָּבֵאוּ עִד חֲבֵרוֹן" (יג, כב)

- א. מציאנו בכמה מקומות בדברי חז"ל שיש חשיבות ומעלה להתפלל על קברי צדיקים וכמו שאמרו (סוטה לד ע"ב) על כלב שהתפלל על קברי האבות וניצל מעצת המרגלים, וכן מצאנו (בבא מציעא) בהוא מרבנן שנסתכל וכו' ונסתמו עיניו והשתטח על קברו של רבי חייא וכו' ונתרפא.
- ב. ועל כן ודאי מנהג נכון הוא שמי שזקוק לישועה יתפלל בקברי צדיקים ועל ידם תתקבל תפילתו בע"ה.
- ג. כשמתפלל בקברי צדיקים יתפלל להשם יתברך שיתן לו רחמים וישועה בזכותם, או שיכול לבקש מנפש הצדיק שיתפלל עבורו (בן איש חי, נצבים ב).
- ד. יש מעלה בתפילה על קברי צדיקים אם מקיפים את הקבר ז' פעמים ומבקשים (עיין מגיד מישרים פרשת אמור).
- ה. בענין נסיעה לקברות צדיקים על חשבון זמן לימוד תורה אין לפקפק בזה אם נעשה פעם או פעמיים בשנה או בתאריך המסוגל לכך, ובלבד שיעשה הכל לשם שמים, עת ללמוד ועת להתפלל, ואי אפשר לזה בלא זה (האיש משה ח"ב עמוד 49).

בחיוב מצות טלית קטן

"וַיַּעֲשֵׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל פְּנֵיהֶם לְדֹרֹתָם" (טו, לח)

- א. טוב ונכון להיות כל אדם זהיר וזריז במצות ציצית שיהיה לו בגד קטן מצויץ שילבשנו כל היום, כי עיקר מצותה על זכירת המצוות ובכל רגע צריך לכך (טור או"ח סימן כד).
- ב. לדעת כמה וכמה ראשונים וכן דעת השולחן ערוך אין חיוב ציצית מהתורה אלא בבגד העשוי מפשתן או מצמר רחלים ושאר בגדים חייבים רק מדרבנן, ועל כל ישתדל כל אדם שגם הטלית קטן שלו יהיה מצמר ובזה מקיים הרבה מצוות דאורייתא.
- ג. הזהיר במצות ציצית זוכר שלעתיד לבוא ישמשוהו אלפיים ושמונה מאות עבדים (גמרא שבת דף לב ע"ב).
- ד. מצוה זו שומרת על האדם שלא יתור אחר לבו ועיניו ומרחיקתו מן החטא, כמו שמצאנו בגמרא (מנחות מד ע"א) באותו תלמיד שבאוד ד' ציציותיו וטפחו על פניו.
- ה. נכון להזהיר שלא להסיר מעליו טלית קטן אפילו בעת שישן בלילה (בא"ח בראשית ט עפ"ד האריז"ל).
- ו. יש נוהגים להסתכל בציצית כשמגיעים ל"וראיתם אותו" וליתן אותם על העיניים ומנהג יפה הוא וחובבי מצוה (שו"ע כד, ד), וכתבו הקדמונים שהנוהג כן מובטח לו שלא יבוא לידי סימוי עינים (כה"ח שם אות יד).
- ז. כשמברך להתעטף בציצית יכוין ר"ת ל"ב, כנגד ל"ב חוטין שבציצית, וזה סגולה שלא יכאבו ל"ב השיניים (כה"ח כד סק"ב בשם החס"ל).
- ח. לתיקון הכעס: כשמתעטף ואוסף ד' כנפות נגד החזה יכוין "כנף" גימטריא "כעס" וע"י החסדים המתגלים יתוקן עוון הכעס (פרי עץ חיים).

"השמנה" - אותיות משנה, אותיות נשמה, "אם רזה" אותיות זהר

"וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם רָזָה הִישׁ בָּהּ עַץ אִם אֵין" (יג, כ)

ומה הארץ על מה עומדת הארץ ויש עזר לשכינה הקדושה שנמשלה לארץ כי "השמים" הוא ז"א ו"הארץ" היא המלכות שהיא השכינה הקדושה. א"כ במה יש לה כח ועזר ותעצומות, ואומר השמנה היא, "השמנה" - אותיות המשנה, אותיות הנשמה, בזכות לימוד המשנה ובזכות לימוד הזהר הקדוש הרמוז בהמשך "אם רזה" אותיות זהר. שבזכות לימוד התורה ובפרט הזהר ק שמתחזקים בו זוכים ליקח מפירות הארץ הרוחניים, וזה צריך לידע אם יש בה גאולה.

אותיות הקודמות לאותיות ענבים סמא"ל

"וְהַיַּמִּים יָמִי בְּכֹרֵי עֲנָבִים" (יג, כ)

מובא בספר פנינים משלחן הגר"א: והימים ימי ביכורי ענבים, לשם מה נזקק הפסוק לסיום זה, הלא מתוך שהחזיקו אשכול ענבים יודע אני שהיו אלה ימי בכורי ענבים, אלא ביקש לרמוז בזה שהסטרא אחרא, שהוא הס"מ, התחבר אליהם בהליכתם. שכן סופי תיבות של והימים ימי בכורי ענבים המה גימטריא של ס"מ.

והגאון ר' שמשון מאוסטרופולי אומר שימים אלו ימים קשים שאין מזלם טוב ושולט בהם הס"מ והם ימים שבין י"ז בתמוז לט' באב ששולט בהם יצה"ר ורמז לזה "ימי ביכורי ענבים" אותיות שקודם אותיות ענבים לפני אות ע' יש אות ס', לפני אות נ' יש אות מ', לפני אות ב' יש אות א', ולפני אות מ' יש אות ל', הרי סמא"ל שימים אלו שייכים לו.

עד היום עמודי בית המקדש מורידים דמעות על חורבן הבית

"וַיִּתְּשָׂא כָּל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בְּלֵילָה הַהוּא" (יד, א)

דבר פלא מובא בסדר הדורות (ג"א תתכ"ח בשם בעל מסעות בנימין), שברומי בבית תפלה עומדים עמודי נחושת שעשה שלמה המלך, וחוקק על כל אחד שלמה בן דוד, ובכל שנה ביום תשעה באב, מזיעין העמודים כאילו שפכו מים עליהם. ע"כ.

גלות מצרים היא בראש

"וַיִּתְּנָה רֹאשׁ וַיִּנְשְׂבָה מִצְרַיִם" (יד, ד)

כתב האריז"ל: ד' גלויות רמוזות בגוף האדם ואלו הן: גלות מצרים בראש, גלות מדי בחזה, גלות יוון בגוף, גלות אדום בעקב, ע"כ. וזהו שאמרו חז"ל בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, עכ"ל.

ואפשר שזה שאמר הפס': "נתנה ראש ונשובה מצרימה" - לומר כי גלות מצרים היא בראש.

אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו

"וַיִּנְקָה לֹא יִנְקָה" (יד, יח)

ביאר הגר"א: אמרו חז"ל (אבות ד, כ) "אל תסתכל בקנקן, אלא במה שיש בו". ונראה שיש בדבריהם רמז נאה לשלוש עשרה מידות של רחמים: אל תסתכל ב'קן' 'קן' - ב"ונקה", "ינקה" אלא במה שיש בו במה שנשאר בתיבות אלו לאחר שהורדת את ה'קן' 'קן' שהם אותיות הוי"ה - "ונקה", "ינקה". והרי שם הוי"ה הוא שם המורה על מידת הרחמים.

מעלת פיטום הקטורת

עם סגולה
סגולות מועילות במקורות
מוסמכים

- עלאה איהו עובדא דקטורת קמי קודשא בריך הוא, הוּו נטלי כל מילה ומילה, והוּו סלקי לה עטרה על רישייהו ככתרא דדהבא וכו'.
- זה לשון הרב סגולות ישראל: א. מבטלת מגפה וחלאים רעים. ב. ינצל משעבוד מלכויות. ג. הברכה מצויה במעשה
- דין. ד. ינצל מדינה של גיהנום. ה. מבטלת הקליפות והחיצונים וסטרא אחרא. ו. מבטלת הכישופים. ז. מבטלת הרהורים רעים. ח. נוהל שני עולמות עולם הזה והעולם הבא. ט. מסלק הדינים מעליו. י. ימצא חן וחסד בעיני כל רואיו. יא. מסוגלת לעושה.

שאלה: האם יש לחוש משום סכנה אם הבצל או הביצה קלופים מעורבים עם דבר אחר?

תשובה: כאשר הביצה או הבצל מעורבים בסלט או כיוצ"ב אין לחוש משום סכנה וכן באופן שהוסיף סוכר או מלח ע"ג הבצל או הביצה ומורגש הטעם יש להקל (בי"א ח"י ח"ד ס' ט).

שאלה: ביצה שלוקה או חביתה שנשארו לילה האם מותר לאוכלם או היא סכנה?

תשובה: איסור אכילת ביצה שעבר עליה לילה הוא בין בביצה חיה ובין במבושלת (יבי"ע ח"ב ח"ד ס' ז אות ו) ואולם בחביתה שמעורבת עם שאר דברים מותר (מע"י אומר ח"א ח"ד ס' לג).

שאלה: האם מותר להשתמש באבקת שום או באבקת בצל או שיש לחוש מחמת הסכנה?

תשובה: מותר ואין לחוש דפנים חדשות באו לכאן (יבי"ע ח"ב ח"ד ס' ז אות ו).

שאלה: כיצד הדין בסירי בשרי שנפל לתוכו דג האם הכל נאסר משום סכנתא?

תשובה: אם יש שישים כנגד החתיכה בטלה בשישים והתבשיל מותר ואם לא היה בבשר והרוטב שישים כנגד החתיכה מותר להוסיף רוטב או בשר עד שיהיה שיעור שישים כדי לבטל החתיכה של הדג וצריך להוציא את החתיכה של

הדג ואז יבשל הכל ביחד ומותר (הליכות עולם ח"ז עמ' קפא).

שאלה: שום פרסי השוה ימים רבים בחנות כשהוא קלוף האם יש בו משום סכנה?

תשובה: מותר שלא הזהירו חכמים על כך (הלי"ע ח"ז עמ' ריד).

שאלה: כחלק מעבודתי יצא לי להתכתב עם יהודי מחו"ל לצורך עסקים, עם הזמן נוצר בינינו קשר וידידות נפלאה, והכל דרך התכתבות בלבד, בעוד מספר שבועות אני אמור להפגש איתו לראשונה פנים מול פנים, האם עלי לברך שהחיינו בראייתו? תשובה: כיון שמעולם לא נפגשתם פנים מול פנים אינך מברך שהחיינו (שו"ע או"ח סי' רכה ס' ה, מ"ב שם ס"ק ה, הלכה ברורה שם אות י).

שאלה: מצוי מנהג בכמה מקומות שמנשקים קרובים וידידים בביהנ"ס לאחר שעלו לתורה האם ראוי לעשות כן.

תשובה: מה שמנשקים בפנים אין ראוי כלל לעשות כן בביהנ"ס כדי להראות שאין אהבתנו כאהבת הקב"ה, אולם מה שמנשקים את ידי אביו או רבו בדרך כבוד לאחר שעלו לתורה ראוי ואף מצווה לעשות כן, שהקדוש ברוך הוא ציונו על כבודם ומוראם של האב והרב, לכן מצווה לכבדם ולקום מפניהם ולנשק ידם אף בבית הכנסת, שזהו כבודו של הקדוש ברוך הוא. (רמ"א או"ח סי' צא ס"א, ספר חסידים סי' רנה, שו"ת יחווה דעת ח"ד סי' יב).

[הרבנים המשיבים: הרה"ג יעקב דניאל הנסב והרה"ג ינון שמש]

הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל - כ"ו סיון

הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל נולד לאביו הגאון חכם שלמן אליהו זצ"ל, מגדולי המקובלים בירושלים, שעלה מבגדד לפי הוראת רבו ה"בן איש חי". העוני ששרר בביתו לא מנע ממרדכי הצעיר ללמוד תורה, גם אם היה זה לאור הנר ליד שולחן או על הרצפה. בהיותו בגיל אחד עשרה, נפטר עליו אביו, אשר בחייו הספיק להאציל על בנו הצעיר מרוחו, ולטעת בו אהבת תורה עם יחס מיוחד לתורת הנסתר.

בצעירותו, עסק בלימוד תורה ובשימוש תלמידי חכמים מגדולי הדור, אצל מרן רה"ר חכם עזרא עטיה זצ"ל, הרב צדקא חוציין זצ"ל ואצל החזון איש שהדריכו בדרכי אמונה ובטחון.

כאשר השלים את לימודיו בבית המדרש לרבנים ודיינים של הרב יצחק ניסים זצ"ל, עבר הרב אליהו בהצטיינות את המבחנים והתמנה לדיין הצעיר ביותר בארץ.

הסכמתו להגיש את עצמו כמועמד לכהונת הראשון לציון, נכפתה עליו ע"י ה"בבא סאלי" זיע"א, שהבהיר לו כי מן השמים קבעו את כהונתו. הקשר בין השנים היה אמיץ, ומופתים רבים סופרו על הקשר שהיה בין שני האישים הדגולים.

ואכן ביום ד' בניסן תשמ"ג, נבחר הרב אליהו למשרת הרב הראשי לישראל והראשון לציון. הכתרתו של הרב אליהו התקיימה בבית הכנסת רבן יוחנן בן זכאי שבעיר העתיקה בירושלים. פעולותיו של הרב ברבנות התפרסו על פני תחומים רבים. הוא הרבה במיוחד בביקורים ושיעורים אצל אלה שאינם קרובים לתורת ישראל ומצוותיה, במושבים, בקיבוצים ובבתי ספר ממלכתיים לא דתיים, תוך קירוב רחוקים לתורה ולמצוות בדרכי נועם.

הרב הרבה להסתובב בעולם בקהילות היהודיות, כשהוא מדרך את ראשי הקהילה במלחמה בהתבוללות ומחזק את ידיהם בשמירת השבת, בחינוך הילדים ובטהרת המשפחה, ובקריאה ליהודי הגולה לעלות לארץ ישראל. בפסקיו נוהג הרב אליהו להדגיש את הצורך לשמור על נצחיות התורה ולתקן תקנות בהתאם לצורכי הדור ובעיותיו. רבים מפסקי הדין התפרסמו בספרי "שו"ת הרב הראשי".

בשנותיו האחרונות עבר הרב ייסורים קשים מאוד. ייסורים שקיבל על עצמו למען עם ישראל. וכמו שסיפרה הרבנית צביה אליהו תחי', על תפילתו של הרב, בלילה שלפני אחד הניתוחים הקריטיים שעבר בתקופה האחרונה לחייו:

"בשעה שתיים בלילה ידעתי שמידת הדין נלחמת במידת הרחמים. צריכים לבוא גזירות מאוד קשות על עם ישראל, ולהיהרג כאן המון יהודים בארץ. ואני התחננתי בפני בורא עולם, ריבוננו של עולם, אני יש לי המון. כל החיים שלי רק תורה וחסד. תיקח מה שאתה רוצה, העיקר שתבטל את הגזרות".

"אמרתי לו, כך מספרת הרבנית; מה? כל מה שעשינו כל החיים ככה נתת, צ'יק צ'ק? והרב אומר לי; את היית מסכימה שיהרגו כל כך הרבה יהודים פה בארץ? אמרתי לו, לא. וכך אמר לי הרב: אז מי יכול לשלם? רק מי שיש לו במה לשלם. אני מוכן לשלם".

לימוד הקבלה רק מפי האר"י ומהרח"ו זיע"א

דע דהלומד בספרי הקבלה האחרים שאינם מכתבי האר"י ותלמידו מהרח"ו מכניס עצמו לסכנה, ורבינו הרש"ש זיע"א בתשובתו לחו"ר המערב כתב להם "גם בעיני יפלא איך כת"ר משיגים על דברי ספרי שאר המקובלים כגון ח"י ומ"ח וכיוצא, שדבריהם מעורבים ומיוסדים על שאר תלמידי הרב ז"ל אשר לא סמך ידו עליהם, ואין ראוי לסמוך כי אם על דברי האריז"ל ותלמידו מהרח"ו זלה"ה".

ובהמשך דבריו הוסיף עוד וכתב "וראיתי מה שכתבו מעכ"ת על ענין עבודת ה' שקצרתו במקום שהיה ראוי להרחיב מעט הדיבור, אמת הוא כי לכתחילה קצרתי בו יען ראיתי כמה מהנוק יצא ממה שכתבו בזה המקובלים שקדמו, כי רבים חללים הפילו וחילול כבוד ה' וכבוד התורה ה' יכפר בעדם, כי כל דבריהם לא על פי התורה הם, ואינם מיוסדים על האמת, ומהם יצאו אבות ומאבות תולדות הריסת יסודי התורה ח"ו ה' יכפר, וכו' וכבר מילתי אמורה להם כי עדי בשמים, כי כל עסקי ולימודי אינו רק [אלא] בדברי האר"י זלה"ה ותלמידו מהרח"ו ז"ל, ובלעדם אין לי עסק

בשום ספר מספרי המקובלים ראשונים ואחרנים, ואפ"ל בדברי שאר תלמידי האר"י ז"ל לא למדתי, וכשיזדמן לפני דבר מדבריהם אני מדלגו, כי ע"כ איני כמזהיר אלא כמזכיר למען ה' אל יהי לכם מגע יד בדבריהם, ובפרט בענין זה השמרו לכם פן יפתה לבבכם, אלא כל לימודם לא יהיה אלא בעץ חיים ובספר מבוא שערים ובח' שערים המפורסמים שכולם דברי אלהים חיים" עכ"ל.

וכתב הדמשק אלעזר בהקדמתו לפירוש הזהר אות נ' "להוי ידוע כלל גדול בתורת אמת, שכתבי מרן האר"י לבד אינו מזיק כלל, כי מי שלומד מכתבי מרן האר"י זלה"ה לבד הוא הולך בדרך הישר, וכן אם הלומד בה אין לו שום גדלות ורמות רוח, בודאי כמעט אפ"ל אם הוא ח"ו חוטא גדול ועושה תשובה שלימה בלב נשבר ונדכה, מותר לו לכתחילה ללמוד בסתרי תורה ולא יעלה עליו שום נזק, אלא מי שהולך בגדלות ורמות רוח בשטותים והבלים שלו שהוא מיוחס וכיו"ב בשאר שטותים.

וכן מי שלומד בשאר ספרים שאינם ממרן האר"י זלה"ה, איש הזה הוא מסוכן בכל עת, כי מעורב בדעתו תמיד טוב ברע ורע בטוב, וכן כל התגברות החיצונים על מי שלומד בסתרי תורה אינו אלא על אלו שלומדים בסתרי תורה שאינם ממרן האר"י זלה"ה, כי בלימוד זה דייקא לבד יש אחיזה לחיצונים, אבל בלימוד זהר הקדוש וכתבי מרן האר"י זלה"ה לבד, לא מבטיח שאין לחיצונים והקליפות שום אחיזה בו ובלימודו, כי הוא לומד באמת תורת אמת היתה בפיהו, אלא שממתיק ממנו כל הדינים, והוא ממש ממחצדי חקלא, ובכל עת ועת הולך בדרך הקודש דקדושה של הקב"ה שנתן לנו לעבדו באמת לבבו חי וקים לעד" עכ"ל.

הקדיש במוצב חרמון

מעשה שימחיש לנו במעט את מעלת הקדיש. 'מוצב חרמון' הינו מוצב צבאי השוכן בראש רכס הר החרמון, המתנשא לגובה שלמעלה מאלפיים מטרים. המוצב הוא אחד המקומות האסטרטגיים בגזירת הצפון, ובאחד מלילות החורף הקרים בשעה שתיים לפנות בוקר, סייר הקצין התורן במוצב, כשמתוקף תפקידו עליו לוודא שכולם ישנים והכל ערוך למחר. כשעבר ליד חדר האוכל הבחין לפתע בקבוצת חיילים שיושבים בתוכו ונרות מרצדים לפנייהם, הקצין נעמד בפתח ואמר 'חבר'ה מה קורה, לכו לישון השעה מאוחרת, מחר ההשכמה בשעה חמש לפנות בוקר'.

הסיאנס

החיילים אפילו לא הביטו לעברו, הם היו מרוכזים בלוח עם אותיות ומספרים שהיה מונח לפנייהם. 'מה אתם עושים שם?!' שאל הקצין, ואחד החיילים השיב לו: 'סיאנס'. הקצין לא ידע מה זה 'סיאנס' ואחד החיילים התנדב להסביר לו 'סיאנס' זוהי צורת תקשור עם נשמות שנפטרו, על ידי שמינחים כוס על לוח שיש בו את כל אותיות ה-א' ב', וכן מספרים מאפס עד תשע, ולאחר מכן מדליקים נרות, והמתקשר מבצע זימון לרוחות המשוטטות. לאחר שבוחרים את הרוח הרצויה, מתחילים לשאול את הרוח שאלות, והתשובה מתקבלת על ידי תנועת הכוס על גבי האותיות והמספרים, כאשר אחד הנוכחים מצרף אות לאות ומספר למספר וכך מרכיבים מילים ומשפטים שמשיבה הרוח. כאן המוקם לומר שה'סיאנס' הוא אחד ההוכחות להישארות הנפש ולקיום מערכת של שכר ועונש, משום שביים השבת לא ניתן לבצע תקשור עם הנפטרים (סנהדרין סה ע"ב). הסיבה לכך משום שכל הנשמות המשוטטות והנשמות הכלואות בגיהנום, בשבת הן עולות למעלה ואין הדין שולט בהם, ועל פי זה ניתן להבין שחילול שבת הוא דבר חמור מאוד ועל זה אמרה התורה (שמות לה, א) "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת", כי המבעיר אש למטה (בעולם הזה) נשמתו לא תזכה למנוחה (למעלה) ביום השבת. כמובן שתקשור עם נשמות אסור באיסור חמור מהתורה שנאמר (דברים יח, יב) "לא ימצא בך... ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים, כי תועבת ה' כל עושה אלה", כלומר שהתורה אוסרת לתקשר עם נשמות המתים. דבר נוסף שצריך לדעת על 'סיאנס', שכל המתעסקים בזה נפגעים בגוף ובנפש, אך לצערנו החיילים שעשו את ה'סיאנס' לא ידעו זאת.

אחיזת עיניים או חיים במימד אחר

הקצין שמוצאו היה מקיבוץ 'השומר הצעיר' לא הכיר כלל במושג של נשמה, ולכן לגלג על כל

העניין וראה בו כאחיזת עיניים, אך לפתע שמע את אחד החיילים מזמן נשמה ושואל לשמה, והנשמה הזדהתה בשם של חברו הטוב מהקיבוץ שנהרג כחייל סדיר במלחמת יום הכיפורים. הקצין שקפץ על ההזדמנות להוכיח שהכל אחיזת עיניים, ניגש לחיילים ואמר להם 'כעת אוכיח לכם שמה שאתם עושים זו אחיזת עיניים, השם שאמרתם הוא חברי הטוב מהקיבוץ ואני אשאל אותו על כמה עניינים שרק אני והוא יודעים, ותראו שהוא לא ידע להשיב לי משום שאין מושג כזה הנקרא 'נשמה', וברגע שאדם נפטר הוא לא ממשיך לחיות בצורת חיים שונה - כפי שאתם טוענים שיש נשמה המתקיימת ללא הגוף.

בקשת החייל ההרוג

לאחר סידרת שאלות התברר לקצין המופתע שבהחלט יש נשמה ויש קיום חיים לאחר המות, מאחר שחברו הטוב השיב לו על כל השאלות שנשאל על מאורעות שהתרחשו בקיבוץ מתקופת ילדותם שאיש לא ידע עליהם לבד מאותו הקצין. לסיום שאל הקצין את נשמת חברו 'מה אני יכול לעשות עבורך', והכוס החלה לזוז על גבי האותיות שהצטרפו למילה 'ק-ד-י-ש'. בתחילה הקצין לא הבין את משמעות המילה, אך החיילים הסבירו לו שהנשמה מבקשת שיאמרו עליה 'קדיש'. הקצין לא ידע מה זה 'קדיש', אך הוא התחייב לומר אותו. ואכן למחרת התאספו עשרה חיילים בבית הכנסת של המוצב, ואמר קדיש על נשמת חברו.

עליית הנשמה

למחרת בלילה שב הקצין לחבורת החיילים, וביקש מהם לזמן את הרוח של חברו בכדי לשאול אותו אם הוא מרוצה מאמירת הקדיש, אך הרוח לא הופיעה. החיילים לא התייאשו עד שזימנו רוח אחרת ששוטטה בחדר, ושאלו אותה היכן רוחו של החייל שאתמול תקשר עמהם. התשובה שקיבלו הכתה את כולם בתדהמה, הרוח סיפרה להם שהבוקר מישהו אמר על נשמת החייל 'קדיש', ולכן היא עלתה לגנזי מרומים מבלי להתייטר עוד בשוטטות בעולם ממקום למקום. באותה העת - מספר הקצין - לא הפנמתי את משמעות המידע, כיצד יתכן שמספר מילים שאמרת בשפה לא ברורה, זכיתי לעזור לחבר טוב. בנוסף לא הבנתי מה הכוונה 'לעלות לגנזי מרומים' - מה יש בשמים חוץ משמש ירח וכוכבים, אך לימים כששבת בתשובה וזכיתי להכיר את בורא עולם ולשמור תורה ומצוות, בררתי מהו כחו של הקדיש, והבנתי שהקדיש גורם תועלת לחיים ולמתים בזכות התוכן שבו, העוסק בקידוש ה'.

שיעורים קבועים מתו"ר שליט"א

שיעור דף היומי

מתקיים בכל בוקר בשעה 9:00
בישיבת נהר שלום רחוב שילה 6 י-ם

שיעור הזוהר העולמי

מתקיים בכל יום ראשון בשעה
19:00 בהיכל בית המדרש
"נהר שלום"

שיעור הלכה ומוסר

מתקיים בכל יום שלישי בשעה
18:00 בבית הכנסת המיישי"ר
רחוב אורט ישראל 4 בת-ים

ברוכים הבאים!

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכ"ב פ"ח שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com
לתרומות או למסירת שמות לכדיון נפש ע"י מקובלי ורבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל
רבי בניהו שמזאלי שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תכף באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)